

Moms og portefølje- forvaltning

Momspligten afhænger af mandatet

Skatterådet har i 3 bindende svar udtalt sig om den momsmæssige behandling af individuel porteføljeforvaltning. Skatterådet konkluderer, at det afgørende moment i vurderingen af, om porteføljeforvaltning, herunder køb og salg af værdipapirer, er momspligtig eller ej, er om porteføljemanager er tildelt mandat.

Indledning

Fra 1. juli 2013 er diskretionær porteføljeforvaltning omfattet af momspligten. Dette er en følge af EU-Domstolens dom af 19. juli 2012 i sag C-44/11, *Deutsche Bank AG*, der er implementeret i dansk ret ved et styresignal.

I henhold til dette styresignal er følgende ydelser momsmæssigt én samlet momspligtig ydelse:

- At* en virksomhed på vegne af en kunde træffer selvstændig beslutning vedrørende køb og salg af værdipapirer og
- At* virksomheden udfører disse beslutninger i kundens navn og for dennes regning.

Det fremgår videre af styresignalet, at SKAT ved fortolkningen af andre former for kon-

trakter vedrørende værdipapirer vil tage *Deutsche Bank-sagen* i betragtning.

Skatterådet har nu i 3 bindende svar vurderet forskellige aftalegrundlag i relation til, hvorvidt disse falder ind under momspligten, eller om de stadig er momsfritaget efter hidtidig dansk praksis.

Investeringselskab med mandat

Det første bindende svar vedrører et selskab, der er reguleret af Finanstilsynet og hvis primære aktivitet er uvildig formuepleje til investorkunder. Selskabet har forskellige porteføljer, der adskilte sig i forhold til risiko og forventet afkast, og med varierende aktie- og obligationsandele.

Når investorkundens investeringsstrategi er fastlagt (typisk ved et indledende møde), udsteder kunden en fuldmagt til spørger, hvor-

efter spørger på kundens vegne foretager investeringer i kundens navn og for kundens regning. Kundeordrer bliver gennemført af kundens depotbank eller hos andre værdipapirhandlere, hvortil der er registreret handelsfuldmagter til depot og konto i kundens navn og for kundens regning.

Spørger overvåger løbende investeringerne og foretager kvartalsvis optimering af porteføljen ved at gennemføre investeringer. Investorkundens porteføljer genbalanceres en gang årligt, således at fordelingen af aktier og obligationer tilpasses den valgte andel. I til-læg udarbejder spørger en gang årligt en af-kastrapport.

Investorkunden hæfter alene med sit ind-skud.

Kunden betaler årligt et honorar, der er af-hængigt af størrelsen af den plejede formue – dog med et aftalt årligt minimumshonorar.

Skatterådet

Skatterådet konkluderede indledningsvist, at *metoden* til beregning af vederlaget og det, at spørger ikke udfører konto- og depotføring, er uden betydning for vurderingen af, om en given ydelse er momspligtig i henhold til *Deutsche Bank-sagen*.

Spørger overvejer i stedet at indgå 2 aftaler med investorkunden, nemlig én aftale om-kring rådgivning og en aftale om den konkrete handel med værdipapirer, dog uden at de 2 aftaler er forudsætninger for hinanden. Ve-derlaget for rådgivningen vil være en fast pris og vederlaget for handel med værdipapirer vil være afhængigt af den plejede kapital.

Skatterådet bemærkede hertil, at 2 aftaler kan være en indikation på, at der er tale om 2 selvstændige hovedydelser. Skatterådet konkluderede dog, at de påtænkte aftaler til-sammen vil udgøre et samlet aftalegrundlag, der er momspligtigt. Skatterådet bemærker hertil, at uanset der var tale om to selvstæn-dige ydelser, så ville aftalen omkring handel med værdipapirer være momspligtig i sig selv, idet dette stadig måtte anses for at være diskretionær porteføljeforvaltning, da spør-ger har mandat til at købe og sælge værdipa-pirer på investors vegne.

Endelig fandt Skatterådet, at momsfritagel-sen for forvaltning af investeringsforeninger ikke finder anvendelse, allerede fordi spør-gers ydelse blev leveret til investorkunden og ikke til en investeringsforening eller et sel-skab, der forvaltede investeringsforeningen. Skatterådet tog herved ikke stilling til, hvor-

vidt spørgers porteføljer kunne anses for at være investeringsforeninger.

Pengeinstitutters aftaler uden mandat

I 2 efterfølgende bindende svar vedrørende pengeinstitutter har Skatterådet indtaget en lempelig fortolkning af momsfritagelsen for transaktioner i forbindelse med værdipapirer.

Sag nr. 1

Det ene svar drejer sig om et pengeinstituts påtænkte ydelser i forbindelse med rådgiv-ning og formidling af værdipapirer. Investe-ringerne inden for rammerne af den mellem spørger og investorkunden aftalte investe-ringsstrategi bliver foretaget af spørger på vegne af investorkunden efter dennes mundt-lige eller skriftlige accept. Det er således inve-storkundens beslutning, hvorvidt en investe-ring skal foretages.

Der udarbejdes en investeringsstrategi, som spørger følger og investorkunden modtager en årsopgørelse, hvor depotbeholdningen og kurser fremgår.

Investorkunden betaler enten et fast årligt gebyr eller et variabelt gebyr beregnet på grundlag af den gennemsnitlige depotværdi for formidlingen. Herudover betales der for handelsomkostninger.

Skatterådet

Skattrådet konkluderede, at spørgers ydelse *enten* er omfattet af momsfritagelsen vedrø-rende formidling af værdipapirer *eller* moms-fritagelsen for transaktioner i forbindelse med værdipapirer. Dette afhænger imidlertid af, om den enkelte handel gennemføres i kundens navn eller i spørgers navn (hen-holdsvis).

Skatterådet fandt, at såvel rådgivning om valg af investeringsstrategi som den efterfølgende overvågning af markedet og de dermed for-bundne konkrete anbefalinger om køb og salg udgør bi-ydelser til selve hovedydelsen, som er gennemførelsen af handlerne. Skatterådet anførte endvidere, at selv hvis de konkrete anbefalinger skulle anses som en særskilt ydelse, vil denne kunne være momsfritaget som forhandlinger i forbindelse med værdi-papirer.

Endelig fandt Skatterådet, at kurtagen var momsfritaget.

Sag nr. 2

I den anden sag vedrørende et pengeinstitut havde spørger heller ikke mandat til at træffe selvstændig beslutning om at gennemføre

handel med værdipapirer i kundens navn og for kundens regning.

Dette pengeinstitut har typisk to kundekategorier.

De ikke professionelle investorkunder, der får fastlagt en investeringsprofil og som gives en anbefaling af en konkret investeringsstrategi. Professionelle investorer, der typisk har et vist kendskab til aktier og obligationsmarkeder, men som indgår aftalen for at maksimere deres viden- også her indgås en dialog omkring den endelige strategi.

Af de konkrete aftaler fremgår, at spørger løbende giver kunden besked om, hvornår der er mulighed for at foretage en investering, der ligger inden for den strategi, der er afdækket indledningsvist. Banken kan udelukkende give anbefalinger, der ligger inden for strategiens rammer. Kunden træffer selv beslutning om, hvorvidt der skal ske et køb/salg i de enkelte tilfælde og giver i så fald spørger ordre om at handle. Der sker periodvis afrapporteringer til kunden.

Vederlaget beregnes typisk som en procentdel af den investerede porteføljes størrelse. Herudover betales der handelsomkostninger (kurtag).

Skatterådet

Skatterådet fandt også i dette bindende svar, at aftalerne om porteføljerådgivning var en sammensat ydelse, hvor gennemførelserne af handlerne udgør hovedydelsen og hvor rådgivning om valg af investeringsstrategi og efterfølgende overvågning af markedet med de dermed forbundne konkrete anbefalinger om køb og salg er bi-ydelser. Skatterådet fandt således også i denne sag, at der var tale om momsfrie ydelser som forhandlinger i forbindelse med værdipapirer.

I det omfang at spørger har handlet i eget navn men for kundens regning, vil ydelsen også være momsfritaget men i givet fald som transaktioner i forbindelse med værdipapirer, idet spørger så anses for at have købt og solgt værdipapiret til kunden.

PwC: hvad er status?

Det er PwC's vurdering, at i det omfang der sker porteføljeforvaltning, herunder køb og salg af værdipapirer, så er det (ene)afgørende for, om der skal opkræves moms eller ej, hvorvidt porteføljemanager har mandat:

Hvis der er et mandat, vil porteføljeplejen være momspligtig.

Hvis der ikke er et mandat – idet kunden skal give enten mundtlig eller skriftlig godkendelse for det køb/salg som porteføljemanageren herefter gennemfører, er ydelsen momsfritaget.

På baggrund af de 3 afgørelser, kunne det umiddelbart se ud til, at der er en stor grad af sammenfald mellem de ydelser, der bliver leveret – der aftales en investeringsstrategi på baggrund af kundens konkrete forhold og risikovillighed, der sker en overvågning af markedet, der købes og sælges på kundens vegne inden for den valgte strategi, der afleveres rapportering mv. Den reelt eneste forskel er, hvorvidt porteføljemanageren har mandat til at købe og sælge inden for investeringsstrategien eller hvorvidt der forinden skal indhentes godkendelse.

Skatterådet har (efter vores opfattelse) valgt at fortolke aftaler med mandat således, at det ikke er muligt at opdele den leverede ydelse – men i det omfang, der ikke er mandat, har SKAT stadig en lempelig fortolkning af momsfritagelsen for transaktioner med værdipapirer eller forhandlinger vedrørende værdipapirer.

Efter vores opfattelse, må det dog i sidste ende være gennemførelse af handlerne på de bedst mulige betingelser, der er hovedydelsen for kunderne.

Kontakt

Anette Henriksen
Senior Manager
T: 3945 3903
E: ath@pwc.dk

Casper Bjerregaard Eskildsen
Assistant Manager
T: 3945 9085
E: cbe@pwc.dk